

липъ Тотя) включително съ 1876 год. (априлското движение) сж чисто българско дѣло, ржководено отъ българе, материално подържано пакъ отъ българе и съ българска кръвь запечатано. *Славянскитѣ благотворителни комитети*, и рускитѣ дипломатически агенти нѣматъ, колкото на единъ игленъ върхъ, намѣса въ дѣлата на *тайния, български, революционенъ комитетъ*; така също и правителствата на Ромъния и Сърбия нѣматъ, колкото просено зърно, намѣса въ походитѣ и въоружванието на Филип Тотевата и Хаджи Димитровата чети. Сърбия и Ромъния — васали на Турция, — помагаха (ако може да се нарѣче търпимостъта помощъ) на *буитовническото дѣло* съ това, че търпѣха въ земята си голитѣ и гладни хжшове и непрѣдаваха на турскитѣ власти българетѣ — емигранти; и съ това още, че допускаха на българската емиграция да си служи съ „вѣстници“ и съ „брошури.“

Прочие, българскитѣ революционни движения не сж „нѣкаква си дглубока тайна“, както иска да каже З. Стояновъ, а сж една много проста и за всѣкого достъпна истина. Повтаряме: *българскитѣ революционни движения сж чисто българско дѣло*, създадено и ржководено отъ истинскитѣ синове на майка България. Казваме горното на *всеуслишание* за да го чуятъ и нѣмци, и маджаре-туркофили, и френци, и италиянци, и англичане, които протрѣбиха по цѣлия свѣтъ, че *априлското движение* е дѣло на славянскитѣ комитети и на рускитѣ дипломатически агенти. Трети лжтъ казваме: *въ българскитѣ въстания руската дипломация нѣма, колкото на игленъ върхъ, намѣса.*

III.

ГЛАВА I.

„Нѣколко подробности“ — стр. 25—84.

Отъ сърдитъ и злобенъ фейлитонистъ (прѣдисловието) автора отведнажъ се преобразява на шеговитъ **битописатель**. (Нѣколко подробности.)

Съ хюмора на единъ котленски Гоголь Зах. Ст. ни рисува редъ картини за нравитѣ, обичаитѣ, набожността, суевѣрието и уметвената простота на котлен-